

man kunde ønske fra de forskellige Egne af Landet, hvor der er Jærnbanespørgsmaal oppe. Jeg kunde yderligere i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at hvor vigtig Kjøbenhavn end er for Samfærdselen, og hvor stor Betydning jeg for mit Vedkommende tillægger en god Ordning af Jærnbaneforholdene her, saa repræsenterer Kjøbenhavn jo dog kun en Sjettedel af Landets Befolkning. Stulde det nu i og for sig være saa ubilligt, samtidig med at man for at tilfredsstille en Kommune, der tæller kun en Sjettedel af Landets Befolkning, kræver henholdsvis 15 eller 25 Mill. Kr., om man saa sagde: Kunde saa de øvrige fem Sjettedele ikke forlange at saa lige saa meget som den ene Sjettedel? Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister er ret døv paa sine Øren over for disse Forhold. I de Aar, jeg har siddet og hørt paa Jærnbaneforhandlinger her i Salen, har jeg faaet et Indtryk af, at den højtærede Minister med Hensyn til Jærnbaner omkring i Landet tænker noget lignende som: Gid Folket havde dem! Han betragter egentlig alle Jærnbanepplaner omkring i Landet som en Ulesighed, man helst burde være fri for. Men naar det derimod gælder Kjøbenhavn, saa er den højtærede Minister paa Tæerne, og saa viger han ikke tilbage for de allerstørste Udgifter. Jeg fremfører ikke dette, fordi jeg i og for sig er imod, at man faar Banegaardsforholdene ved Kjøbenhavn omordnede. Uagtet jeg ikke har teknisk Indsigt i de Ting, har jeg faaet et bestemt Indtryk af, at det er nødvendigt, at der gøres noget, og jeg er tilbøjelig til at slutte mig henholdsvis til den højtærede Minister eller til det ærede Medlem fra Bøstergiv, da jeg mener, at, naar man endelig skal tage fat paa disse Forhold, hvor det stadig drejer sig om mange Millioner, saa bør man helst gaa til en endelig Løsning. Jeg hørte vel, at det ærede Medlem fra Stege (Vojssen) gav os en Anvisning paa en Maade, hvorpaa vi kunde slippe for de store Krav i Djæblilket. Jeg frygter for, at den Maade bliver den dyreste af alle. Jeg frygter for, at, naar vi følge det ærede Medlem fra Stege, anlægge en Godsbanegaard syd for Bøstergade og udvide den nuværende Personbanegaard, vi saa om nogle Aar ville staa over for Krav

af adskillige Millioner. Jeg tror, at det i dette Forhold vil være rigtigst paa Forhaand at gaa ud fra, at nu løse vi dette Spørgsmaal, og mig kommer det ikke saa nøje an paa Beføstningen dertil. Jeg er ikke bange hverken for de 10 eller 15 Millioner. Hvis vi kunne løse Banegaardsspørgsmaalet her i Kjøbenhavn paa en Maade, som maatte siges at være tilfredsstillende for en længere Fremtid, saa kommer det mig ikke an paa et Par Millioner fra eller til, og det saa meget mere, som jeg befrægter, at en Udsættelse af Spørgsmaalet, en delvis eller midlertidig Løsning kunde blive den dyreste af alle Løsninger. Men det, som jeg gør Indvending imod, og som jeg skalde tro, at adskillige ærede Medlemmer, der ere ligestillede med mig, f. Eks. det ærede Medlem fra Kungsted (W. Dinesen) og saa mange andre ville og med Føje kunne gøre Indvending imod, er dette . . . (Udfrydelse af Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]) . . . ja, det ærede Medlem fra Hjørring med og mangfoldige andre; jeg antager, at hvis vi kunde samle vore Jærnbaneinteresser, kunde vi blive et overvejende Flertal her i Salen for at følge den Vej, som jeg her antyder. Med Hensyn til de store Beføstninger mener jeg, at vi ikke bør vige tilbage for en forsvarlig og endelig Løsning — i alt Fald for en længere Fremtid — af Kjøbenhavns Banegaardsforhold; men vi vilde være daarligere Repræsenterer — mener jeg — for Interesserne ude omkring i Landet, hvis vi gik med til disse kolossale Udgifter og saa for Resten nøjedes med Lamperøg til vore egne Baner. Jeg vil derfor henstille til videre Overvejelse — denne Sag tegner jo til at kunne faa en lang og besværlig Gang, og det ikke med Urette — at man for Alvor tager Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Banegaardsforhold op til om muligt endelig Løsning — forstaaet i en vis menneskelig, indskrænket Forstand, altsaa for en saa lang Tid, som vi kunne overse — men at man samtidig siger til den højtærede Minister og til alle og enhver, som have Interesse i, at disse 25 Mill. gives ud: Noget for noget! Stulle vi, der, for saa vidt vi overhovedet maa bevilge paa dette Omraade, skulle ud med Pengene, af med 25 Millioner til at ordne Stationsforholdene her i Byen, maa vi saa ikke bede om at saa